

ling. Da Forlaget ikke er stillet af mig, men af den ærede Formand i Udvalget, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg antager, at han selv vil begrunde det. De to sidste Forslag kan jeg ikke se nogen Grund til at vedtage og følge den ærede Ordfører i hans Indrømmelser overfor den ærede Finantsminister. Det er ganske vist, at nogle Lærere med meget lave Lønninger kunne tænkes at faae en meget betydelig Procentforhøielse — jeg tror, at den ærede Finantsminister oplyste, at der var Tilfælde, hvor de vilde faae en Forhøielse af indtil 100 pCt. — men da det er Lærere, som have en overordentlig ringe Løn i Norge, synes jeg ikke, at der er nogen- somhelst Anledning til at gjøre Skridt derimod. De Grunde, som den ærede Ordfører ansførte, finder jeg ikke overbevisende. En af dem var, at det kunde blive en Lettelse for de vedkommende Kommuner at fæste den Lønningsforbedring, som ellers maatte komme til at paahvile dem, over paa Statskassen; men jeg tror, at, saaledes som Kommunerne nu ere bleone medtagne i de senere Aar ved imod deres Villie at udrede Lønnings- tillæg til Lærerne, vil den Ubillighed, som paa denne Maade vises mod Statskassen, ikke være værd at tale om. Ivertimod, jeg antager, at der er god Grund til at komme Kommunerne til Hjælp for at raade Bod paa, hvad vi ikke paa anden Maade ere istand til at hjælpe paa her i Rigsdagen, skjøndt vi have anset, hvad der er slet, for urigtigt. Og naar den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at man ikke burde opstille saadanne Regler for Lønningsstillæget til Lærerne, med mindre man opstillede en lignende Betragtning med Hensyn til Dyrtidstillæget til Embedsmændene, kan jeg ikke gaa ind paa dette, og det undret mig, at den ærede Ordfører har fremsat denne Opfattelse, idet der jo dog er en betydelig Forskjel imellem Lønningsstillæget til Lærerne og Tillæget til Embedsmændene. Embedsmændenes Tillæg er et rent Dyrtidstillæg, og den Betragtning, der maa ligge til Grund for Fordelingen af et saadant, er naturligtvis væsentlig forskjellig fra den Betragtning, som maa gjøres gjældende ved et Lønningsstillæg. Ved Dyrtidstillæget maa vor Overveielse være denne, om der er Dyrtid eller ikke; men lige over for Lønningsstillæget har man kun at undersøge, om dette Lønningsstillæg i og for sig er passende eller ikke. Det er et Spørgsmaal, som slet ikke kommer frem ved Fordelingen af Dyrtidstillæget, men vel ved en Behandling af Lønningslovene. — Jeg skal anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu lyder, og tilraade at stemme saavel imod det af den ærede Ordfører som det af den ærede Finantsminister stillede Forslag, der ville medføre, at de lavt lønnede Lærere ikke faae det, man ved Finantslovens 2den Behandling tænkte at give som Lønningsstillæg. Der er ikke andre Forslag i det under Forhandling satte Afsnit, ved hvilke vi

have indtaget en Særstilling, og jeg skal derfor slutte her.

Finantsministeren (Estrup): Den høitærede Formand har allerede gjort opmærksom paa, at det første Vædringsforslag, der blev om- talst af den ærede Ordfører, ikke var sat under Forhandling nu; men da jeg muligvis ikke vil være tilstede, naar det kommer til Forhandling sammen med, hvad der ivoirigt vedkommer Kultus- ministerens Budget, maa det maasse nok være mig tilladt i Anledning af dette Vædringsforslag nu at udtale, at jeg betragter det som en Selv- følge, at Finantsministeren udbetaler det Procent- beløb af Lønningerne, som Statskassen een Gang har paataget sig at betale for disse Skolelærer- embeders Vedkommende, naar Lønningerne paa lovlig og regulær Maade ere bleone forhøiede. Det er det Æneste, der vedkommer Finantsmini- steren ved dette Vædringsforslag. — Under Nr. 58 har jeg foreslaaet en Revisionssum forhøiet med 2,600 Kr. Under Nr. 59 har det hele Ud- valg foreslaaet, at dette Beløb nedsattes til 1,700 Kr. Jeg holder mig fuldt overbevist om, at der vil være god Anledning til at bevilge det hele Beløb, 2,600 Kr., til 3 Assistentter; men det er jo umuligt for mig at sige, at Forretningerne ikke kunne gaa, desjom man kun bevilger Beløbet til de 2. Det, at det er det samlede Udvalg, som foreslaar et mindre Beløb bevilget, end hvad Ministeren har forlangt, viser jo noksom, at Mi- nisteren ikke i dette Thing har den Sikkerhed, som den ærede Ordfører mente var tilstede, for, at ethvert Forslag fra Ministeren dog havde Til- slutning fra een Gruppe her i Thinget. — I Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 60 med det dertil hørende Underædringsfor- slag under Nr. 61 skal jeg udtale, at den ærede Ordfører fuldkommen rigtigt har erindret om, at det fra hans Side under Sagens 2den

Rettelser.

- Sp. 2310, §. 30 og 1 f. n.: „1841“ læs: „1741“.
 — 2311, §. 12 f. n.: „Kancelli-Departementet“ læs: „Kancelliet Departementet“.
 — 2314, §. 9 f. n.: „stulle“ læs: „stulde“.
 — 2315, §. 1 f. n.: „norst-svenste“ læs: „norste og svenske“.
 — 2318, §. 26 f. n.: „norst-svenste“ læs: „norste og svenske“.
 — 2330, §. 25 f. n.: „størst mulige“ læs: „største“.

S Nimesstads Foredrag:

- Sp. 2337, §. 37—38 skal istedetfor Ordene: „disse Bestemmelser ere de samme“ læses: „Straffebes- temmelserne ere de samme“.